

Arkkiv. O. 300/4.6.1996

Raisio Huhko Huhkonkallio

Rautakautisen poltto-
kalmistoalueen koe-
kaivaus
Lilli Kojamo 1995

RAISIO HUHKO HUHCONKALLIO

Pk 1043 09 TURKU, x = 6707 50 - 6707 56, y = 565 86 - 565 88, z = 18,00 - 24,00

Rautakautisen polttokalmistoalueen koekaivaus

Turun yliopisto/arkeologian osasto

Kaivauksenjohtaja HuK Lilli Kojamo

Raision Huhkon Huhkonkalliolla suoritettiin koekuopitusta 1960-luvulla löydetyin rautakautisen polttokalmiston laajuuden selvittämiseksi. Kaivajina toimivat Raision kaupungin työllistetyt ja koululaiset.

Huhkonkallio on laaja kallioalue Raisionjoen itäpuolella. Sen katkaisee Turku - Rauma moottoritie. Koekuopat keskitettiin tien koillispuolelle kallio-jyrkäntein reunaan. Yhdestä koekuopasta löydettiin mahdollisesti poltto-hautakiveys. Sen yhteydestä tallennettiin keramiikkaa ja palanutta luuta. Muissa koekuopissa ei havaittu kiinteitä muinaisjäänöksiä. Hajalöytöinä koekuopista saatiin E-tyyppin keihäänkärki, viikate ja pronssinen riipuksen tai ketjunjakajan katkelma sekä kolme palaa keramiikkaa.

Löydöt: TYA 632:1-8

Ajoitus: Viikinkiaika

Tutkitun alueen laajuus: 33 m² (koekuopat), n. 1500 m² (koko alue)

Tutkimuskustannukset: Turun yliopisto/arkeologian valtionhallinnon harjoittelu.

Tutkimusraportti: HuK L. Kojamo 15.5.1996 Turun yliopistossa (kopio museoviraston arkeologian osaston top.ark.)

Tutkimuksen laatu, kenttätöaika

Rautakautisen polttokalmiston koekaivaus 26.6. - 14.7.1995

Kunta Raisio Vanha kunta

Kylä Huhko

Tila/tontti 3:53

Paikannimet ym. Huhkonkallio

Maanomistaja(t) Raision kaupunki

Maanvuokraaja(t)

Karttalehti 1043 09 TURKU

painettu vuonna 1981 kork.järj. N60

x = 6707 50 - 6707 56

z = 18.00 - 24.00

y = 565 86 - 565 88

kp taakselukema = - t = -
korkeudet laskettu absoluuttisiksiLöydöt TYA 632:1-8 *työaika*

Diariontipvm. 21.3.1996

Valokuvat TYA neg. F 21165 - 21171
TYA D 266: 1-7Aikaisemmat dokumentit Hirviluoto, A-L. : Tarkastuskertomus 1960-1961
Kaivauskertomus 1961
Tarkastuskertomus 1962
Brusila, H. : Inventointi 1977
Hautio, J. : Koekaivaus 1993Aikaisemmat löydöt KM 15102, 15106, 15114, 15115, 15121, 15122, 15161, 15435,
15454: 1-4, 15748: 1-21
TYA 601: 1-6Muut viitteet Lehtosalo-Hilander, P-L. 1984, Keski- ja myöhäisrautakau-
si, Suomen historia 1Sisältö 8 sivua tekstiä - pinnakkaiskoppioita
3 karttaa 7 negatiivia
1 karttaluettelo 7 diakuva
- valokuvaliitettä 1 muuta liitettä: peruskarttaote
2 valokuvaluettelo

Päiväys ja allekirjoitukset

Turku 15.5.1996

Jussi-Pekka Taavitsainen, FT
Professori*Lilli Kojamo*
Lilli Kojamo, HuK
Kaivausjohtaja

Sisällysluettelo

1.	Johdanto	1
2.	Tausta	1
	2.1. Aiempi tutkimus	1
	2.2. Valinta ja kysymysten asettelu	2
3.	Ympäristö	3
4.	Tutkimusmenetelmät	3
5.	Havainnot ja tulkinnat	4
6.	Ehdotus jatkotutkimuksiksi	8
	Liitteet:	
	-Karttaluettelo	
	-Negatiiviluettelo	
	-Diapositiiviluettelo	
	-Ote peruskartasta 1043 09 TURKU	

1. JOHDANTO

Koekuopitus Raision Huhkon Huhkonkallion polttokalmistoalueella suoritettiin 26.6.-14.7.1995. Kaivauksia valvoi professori Jussi-Pekka Taavitsainen. Kaivausjohtajana toimi HuK Lilli Kojamo. Tutkimus tehtiin Turun yliopiston arkeologian oppiaineen laudatur -opintojen harjoitteluun liittyen valtionhallinnon harjoitteluna. Koekuopituksen kaivajina toimi Raision kaupungin 3 työllistettyä sekä 10 koululaista (välillä vaihtuen), jotka olivat vaihtelevalla määrällä ja ajalla lainassa Raision Ihalan Mullin kaivauksilta. Mittaus- ja vaaitusapuna olivat Turun yliopiston arkeologian oppiaineen laudatur -opintojen praktikumia Mullin kaivauksilla suorittavat opiskelijat. Raision kaupungin mittausosasto avusti korkeuskiintopisteen siirtämisessä. Jälkityöt teki Lilli Kojamo.

Kallioalue, jolla koekuopituskohde sijaitsee on Raision kaupungin omistuksessa. Aluetta ei uhkaa mitkään maankäyttösuunnitelmat. Koekuoppia kaivettiin 20 kpl, yhteensä 33 m². Tutkittu pinta-ala oli kokonaisuudessaan noin 1500 m². Löydetyn mahdollisen polttohautakiveyksen laajuus oli noin 8 m².

2. TAUSTA

2.1. AIEMPI TUTKIMUS

Raision Huhkonkallion polttokalmisto paljastui vasta vuonna 1961 tietöiden yhteydessä Turku - Rauma moottoritietä tehtäessä. Ensimmäinen löytö oli rautamiekka. Paikalle tehtiin useita tarkastuskäyntejä sekä koekuopitusta kevättälvella 1961. Silloin löytyi sekä irtolöytöjä (keihäänkärjen katkelma ja varsiputki) että mataliin kiveyksiin liittyviä löytöjä (valmunuppinen kaarisolki, pyöreä riipus).

Tiealueen kallionkolot ja kiveykset tutkittiin kesällä 1961 kaivauksilla, jolloin löydettiin lähinnä saviastianpalasia ja luuta. Varmimmat kalmistoon viittaavat löydöt tavattiin sivuun työnnettyistä turvepaakuista. Niistä löytyi keramiikkaa, palanutta luuta, pronssispiraalisiruja, hopealevyn pala, rautaveitsen katkelma sekä hevosenkenkäsolki. Vielä myöhemmin tien viimeistelyvaiheen yhteydessä 1962 tarkastuskäynnillä tallennettiin löytöjä (rautamiekan säilän katkelma, pronssihelmi ja -riipus).

Kaikkien näiden tutkimusten jälkeenkään ei saatu varmaa käsitystä kalmiston

rakenteesta, sillä tietyt olivat tuhonneet kallioalueen pahoin. Näytti kuitenkin siltä, että tielinjan kohdalla oli ollut polttokalmisto, jossa hautauksia oli tehty kallionkoloihin kasattuihin kiveyksiin. Löydöt olivat viikinkiaikaisia paitsi valmunuppinen miehen solki, joka ajoittuu merovinkiajan loppuun ja viikinkiajan vaihteeseen. Tutkija Anna-Liisa Hirviluodon tarkastuskertomuksen (1962) mukaan tielinjan ulkopuolelle jäi vielä jäljelle osa kalmistoa.

Inventointia alueella on suoritettu vuonna 1977, jolloin mainitaan, että kalmisto saattaa jatkua länsipuolella Huhkonkalliota. Turun yliopiston arkeologian laitoksen valtionhallinnon harjoittelija koekuopitti vuonna 1993 tien lounaispuolella olevan, Huhkonkalliosta jäljelle jääneen, kallioalueen. Mihinkään kiinteään muinaisjäänökseen eivät löydöt viitanneet.

2.2. VALINTA JA KYSYMYSTEN ASETTELU

Tutkimusalueen valintaan vaikuttivat Huhkonkalliolta jo aiemmin tunnettu, mutta hieman epäselväksi jäänyt kiinteä muinaisjäänös sekä alueen nykyinen käyttö. Kallio on suosittu luontoliikuntakohde ja tulevan Raisiojoki -projektin yhteydessä saatetaan valita yhdeksi muinaispolkukohteeksi.

Tutkimuksen tarkoituksena oli saada selville jatkuuko 1960 -luvulla löydetty polttokalmisto tieleikkauksen koillispuolella, onko paikalla jäljellä kiinteää muinaisjäänöstä ja mikä on sen laajuus. Lisäksi haluttiin selvittää minkä luonteinen Huhkonkallio on. Täten voitaisiin tarkentaa kuvaa siitä onko kallionkolokalmistoksi (Lehtosalo-Hilander 1984, 282) kutsuttu muinaisjäänöstyypin erottuva oma kalmistomuotonsa.

Alunperin oli tarkoituksena kuopittaa aluetta laajemmalti ja maastonmuotoja huomioiden. Siten olisi voitu keskittyä kaivamaan vain paikoissa, joissa mahdollisia kallionkolohautauksia saattoi olla. Paikalla käytäessä havaittiin kuitenkin, että maasto oli melko runsaan kasvillisuuden peitossa eikä avokalliotakaan juuri ollut. Ongelmana oli lisäksi aiempien tutkimusten karttamateriaali ja niissä löytöjen paikannukset, joita oli hieman vaikea tulkita. Täten kaivausalueen rajojen muodostumiseen vaikuttivat varhaisempien löytöjen oletettu osittainen keskittyminen luoteispäätyyn vanhaa Huhkonkalliota, nykyinen kallioleikkaus sekä vaihtelevat maastonmuodot.

3. YMPÄRISTÖ

Huhkonkallio sijaitsee Raision kaupungin itäosassa lähellä Huhkon kartanoa ja Turun kaupungin rajaa. Se on tunnetuista Raision rautakauden kalmistoista ainoa, joka sijaitsee Raisionjoen itäpuolella. Toisella puolella jokea on useita kiinteitä muinaisjäännöksiä kuten esimerkiksi Ihala, Linnasmäki, Mulli ja Siiri.

Tutkittua aluetta rajaa lounaassa Turku - Rauma moottoritie (VT 8), jonka jyrkkä leikkaus katkaisee kallioalueen. Tutkimusalueen luoteispään rinne laskee melko jyrkästi kevyen liikenteen väylälle. Maa paikoin sortuu rinteessä kalliolle johtavan polun vuoksi. Muuallakin alueella kulkee useita polkuja, joissa maa on kuluneempi. Huhkonkallio levittäytyy koilliseen maaston ja korkeuksien vaihdellessa jonkin verran. Korkeimmillaan kallio nousee 32 metriin. Kaakkoisosassa rinne laskeutuu loivasti.

Maaperä on hiekkaa ja soraa, paikoin myös savea. Kallioaluetta peittää sekametsä. Joitakin yksittäisiä katajia, tammia ja pihlajia kasvaa tutkimusalueen tuntumassa. Aluskasvillisuus on niukkaa muusta maastosta kohoavilla osittain paljailla kallioilla (kariketta, sammalta ja jäkälää). Muualla kasvaa kanervaa ja mustikkaa. Kallion räjäytyksistä peräisin olevaa lohkokiveä oli paikoitellen näkyvillä.

4. TUTKIMUSMENETELMÄT

Peruslinja vedettiin kaakko-luode -suuntaisesti ja paalutettiin 10 metrin välein puupaaluilla. Luoteispäädystä oli poikkeuksellisesti 5 sekä 9 metrin välit. Peruslinjaa kohtisuoraan olevien linjojen vetäminen tapahtui vaaituskonetta ja rullamittoja käyttäen 5 metrin välein. Kaivausten edetessä tehtiin paikoin koe-kuoppia myös peruskoordinaatiston välimetreille. Pohjoissuunta määritettiin kompassilla. Raision maanmittausosasto suoritti korkeuskiintopisteen siirron peruslinjalla olevaan paaluun samoin kuin linjan paikoilleen asettamisen kartalle. Korkeuskiintopiste siirrettiin paalusta kaivausalueella olevaan irtokiveen. Kaikki korkeudet laskettiin absoluuttisiksi jo kentällä eikä kiinteää kooneen paikkaa käytetty. Koekuopitusalue alkoi heti kalliojyrkänten tuntumasta ja laajeni noin 25 metriä koilliseen. Tutkittavan alueen pituus oli noin 60 metriä.

Alue tutkittiin 1m x1m, 1m x2m tai 2m x2m ruuduissa. Lisäksi tehtiin joitakin

pienempiä ja suurempia alueita. Näin toimittaessa arveltiin osuttavan paremmin mahdollisiin hautauksiin. Koekuopat kaivettiin sille puolelle paalua, jonne se oli maaston muotojen, puuston tms. mukaan mahdollista tehdä. Koekuoppien numerointi eteni kaivamisjärjestyksessä. Kaivaminen tapahtui suurelta osin lapiolla. Pintaturpeen jälkeen poistettiin maata ohuesti viistoten. Aluksi seulottiin kaikki maa-aines. Kuopissa, joissa selvästi oli täytehiekkakerros seulominen lopetettiin siihen asti kunnes vanha turpeen pinta tuli esiin. Maata ei myöskään seulottu silloin kun maa alkoi selvästi vaikuttaa puhtaalta. Ne kuopat, joissa oli ohut tumma nokimaakerros kaivettiin lastalla ja seulottiin. Kaivaminen lopetettiin peruskallioon tai steriiliin maahan, johon tehtiin pistokuoppa. Syvyydet kuopissa vaihtelivat 10 ja 120 cm:n välillä. Kuopat täytettiin ja pintaturpeet asetettiin paikoilleen.

Koekuopat dokumentoitiin merkitsemällä ne karttaan, ottamalla pintavaaitusluvut ja mittaamalla niiden syvyydet. Kaivausalueen pintavaaitus vaihteli noin 18-24 m m.p.y. Pintavaaitusluku otettiin pohjoiskulmasta. Kolmesta kuopasta otettiin lukema myös eteläkulmasta, koska ero pohjoiskulmaan oli suuri. Kaikista koekuopista tehtiin seurantapaperi, johon kirjattiin maakerroksien paksuudet, löydöt ja muut huomioitavat seikat. Lisäksi tehtiin kenttämuistiinpanoja. Kuoppien profiileita ja tasoja ei piirretty eikä valokuvattu, koska niissä ei havaittu mitään erityisen mielenkiintoisia rakenteita tai värjäymiä. Muutamat tavallisesta poikkeavat koekuopat kuitenkin dokumentoitiin sanallisesti, jotkut myös valokuvaamalla. Lisäksi löydetty mahdollinen polttohautakiveys dokumentoitiin tarkemmin valokuvaamalla, piirtäen ja vaaittamalla. Koko kaivausalue dokumentoitiin piirtämällä, valokuvaamalla ja vaaittamalla. Löydöt otettiin talteen 1m x 1m tarkkuudella paitsi kiveyksen kohdalla, jossa kahden koekuopan (20a ja b) maat sekoittuivat seulottaessa. Löydöille mitattiin löytökorkeudet mittanauhalla maanpinnasta lukien. Palanut luu harjattiin kevyesti. Keramiikka pestiin pehmeällä pensselillä.

5. HAVAINNOT JA TULKINNAT

Suurin osa koekuopista oli rakenteettomia ja löydöttömiä. Joitakin poikkeuksia silti oli, mutta ne eivät viitanneet kiinteään muinaisjäännekseen kuin yhdessä koekuopassa (20a ja b). Koekuoppakuvaukset on tehty siten, että samankaltaiset havainnot eri koekuopissa on selostettu peräkkäin vaikka ne eivät noudata numerojärjestyksiä. Tämä on tehty siksi, että välttyttäisiin toistolta maalajikuvauksissa. Poikkeavia havaintoja saatiin seuraavista koekuopista:

- 1a Noin 4-10 cm:n paksuisen turpeen ja noin 12-46 cm:n kel-
taisen täytehiekkakerroksen alla oli vanhan turpeen pin-
ta. Sen alla alkoi 4 cm:ä paksu harmaan tiiviin ja savisen
hiekan sekä puhtaan oranssinkeltaisen hiekan kerrokset
(10-28 cm). Harmaassa hiekassa havaittiin lounaisprofi-
lissa 62 cm:ssä aavistus nokimaata.
- 1b Turpeen (6-10 cm) ja täytehiekkakerroksen (24-40 cm) jäl-
keen oli vanha turvekerros (4-6 cm). Sen alla harmaassa
savisessa hiekassa (3 cm) koillisprofiilissa näkyi nokimaa-
ta, jonka jälkeen oli puhdas oranssinkeltainen sorainen
hiekkä (16 cm). Täytehiekkasta löytyi n. 20 cm:stä kaksi
pieniä keramiikan palasta. Iso E-tyypin keihäänkärki löy-
tyi 1b ja 1c kuopan rajalta noin 60 cm:stä täytehiekan ja
vanhan turpeen vaihteesta. Kuoppaa jatkettiin 0,5 metriä
kaakkoon. Se noudatteli edellisen kaltaisia kerroksia, mut-
ta nokimaata esiintyi selvemmin lähinnä vanhan turpeen
ja harmaan hiekan välissä 46-53 cm:ssä maanpinnasta noin
1-2 cm:ä ohuena kerroksena. Mitään muita merkkejä kult-
tuurimaasta ei kuitenkaan saatu.
- 1c Turpeen (4-8 cm), täytehiekan (8-40 cm) ja vanhan tur-
peen (4-8 cm) jälkeen oli koko kuopan laajuudelta 1 cm
ohut nokinen kerros. Sen alla oli harmaanruskea tiivis ja
savinen hiekkä (3 cm), jonka alla oranssinkeltainen sorai-
nen hiekkä (26-40 cm). Peruskallio tuli vastaan noin 70
cm:ssä. Kuopasta ei tullut löytöjä.
- 3a, b, c Noin 4 cm syvyisen turvekerroksen alta tuli täytehiekkä-
kerros, joka poikkesi muiden kuoppien täytehiekkasta ol-
len harmaampi, savisempi ja kivisempi. Sen paksuus vaih-
teli 38-46 cm:n välillä. Vanhan turpeen (n. 2-6 cm) jälkeen
havaittiin harmaa hieman nokipitoinen hiekkä noin 1-4
cm:n paksuudelta. Tässä kerroksessa oli pieniä kiviä 3a ja
3c kuopissa. Vahvana nokimaa esiintyi kuopassa 3c noin
53 cm:ssä. Kivet ja nokimaa kaivettiin pois, mitään selvää
rakennetta ei tullut. Alla oli puhdas punertavanruskea
hieman savinen ja tahmea hiekkä. Kuopassa 3a tuli perus-
kallio vastaan 94 cm:ssä, 3b:ssä 70 cm:ssä ja 3c:ssä 75

cm:ssä. Täytehiekan ja vanhan turpeen rajalta 50 cm:stä löytyi pronssinen riipuksen tai ketjunjakajan katkelma.

Poikkeavia havaintoja saatiin myös seuraavista kuopista, joissa toistuu turpeen ja humuksen, ruskeanharmaan tiiviin ja savisen hiekan, oranssinkeltaisen soraisen hiekan sekä saven ja vaalean hietamaisen maan kerrokset. Ainoana erona puhtaisiin koekuoppiin oli profiilissa näkyvä nokimaa, joka esiintyi kaikissa tapauksissa oranssinkeltaisessa hiekassa.

- 7 Tumma nokimaaläikkä oli luodeprofiilissa 20-23 cm:n syvyydessä 20 cm:n leveydeltä.
- 8 Nokimaa näkyi koillisprofiilissa 18-24 cm:ssä 20 cm:n leveydeltä sekä luodeprofiilissa 18-20 cm:n kohdalla 10 cm leveänä läikkänä.
- 10a Hieman nokimaata havaittiin kaakossa 20 cm:n syvyydessä.
- 10b Koillisprofiilissa 26 cm:ssä ja kaakkoisprofiilissa 30 cm:ssä oli nokimaata ohkaisena raitana.
- 11a Tummaa nokimaata oli lounaassa 29-31 cm:ssä 50 cm:n leveydeltä samoin kuin luodeprofiilissa 28 cm:n kohdalla 50 cm:n levyisenä raitana.
- 11d Kuopan kaakkoisprofiilissa näkyi 22 cm:ä pinnasta 20 cm:ä leveä nokimaa.
- 16 Luodeprofiilissa havaittiin 28-30 cm:ssä nokimaa hyvin ohuena raitana.
- 19a Noin 8 cm paksun turpeen jälkeen havaittiin 22 cm:n vahvuinen keltainen täytehiekkakerros. Sen alta paljastui aiemmin kuvatut kerrokset (vanha turve, harmaa hiekka, oranssinkeltainen hiekka ja hieta). Oranssinkeltaisesta kerroksesta havaittiin kaakkoisprofiilista 38 cm:ssä ja luodeprofiilissa 42 cm:ssä ohut nokiraita.

19b Edellisen kaltainen kuoppa, mutta nokimaata oli hieman koillisprofiilissa 45 cm:ssä. Oranssinkeltaisesta hiekasta 32 cm:n syvyydestä löytyi liitupiipun pesä sekä resenttejä tiilenmuruja.

Koekuopasta 20a ja b poistettiin aluksi turve. Sen alta alkoi seuralta tulla esihistoriallisiksi tulkittavia keramiikan paloja ja palanutta luuta. Kuopan 20a ja b maa-aines sekoittui seuloessa. Kiviä alkoi näkyä selvästi enemmän. Kaivaminen lopetettiin tähän. Turpeen poistoa jatkettiin mahdollisimman laajalle alueelle, jotta kiveyksen laajuus olisi selvinnyt. Se näytti rajoittuvan kallion ja suurten kivien väliin melko kapealle alueelle. Kiveyksen eteläpäässä tuli kalliosta vastaan. Idässä ja kaakossa kasvoi puita, joten siellä ei päästy avaamaan maata tarpeeksi laajalta alueelta. Tällä alueella oli häiriö maaperässä, sillä turpeen poiston jälkeen erottui selvästi täytehiekka-alue. Pohjoispäässä ei myöskään saatu selvyttä kiveyksen rajoista, koska puusto esti laajemman tutkimuksen. Esiin tulleessa kiveyksessä oli erikokoisia kiviä siellä täällä noin 8 m² kokoisella alueella ja maa oli turpeen ja hiekan sekaista. Kiveys peitettiin dokumentoinnin jälkeen.

Kuopat 1, 2, 3 ja 19 näyttivät olevan muusta maastosta korkeammalla terassimaisella vallilla. Tämä johtunee tielinjausta tehtäessä sivuun siirretystä maasta. Se selittäisi sen, että täytehiekkaa oli runsaasti varsinkin juuri näissä kallioleikkausta lähinnä olevissa kuopissa.

Kuoppien 1a,b,c ja 3a,b,c hyvin ohutta tummaa nokimaata on vaikea tulkita kuuluvaksi mihinkään, sillä mitään selviä rakenteita ei näistä kerroksista tullut ja saadut löydöt (1b ja 3c kuopista) ovat todennäköisesti hajalöytöjä. Osassa kuopista (7, 8, 10a, 10b, 11a, 11d, 16, 19a ja 19b) profiileissa näkyi nokiäikkiä. Näistä kuopista ei kuitenkaan löytynyt mitään muuta muinaisjäänökseen viittaavaa. Ne voitaneen tulkita ruohikkopalosta tms. syntyneiksi luonnollisiksi jäljiksi. Koekuopissa 2a,b,c, ja d, 4, 5, 6, 9, 11b, 11c, 12, 13, 14, 15, 17, ja 18 ei ollut merkkejä ihmisen toiminnasta.

Resenttiä aineistoa tuli yllättävän vähän vaikka Huhkonkallio on suosittu ulkoilualue. Materiaali koostui lasinsirpaleista ja pullonkorkeista (kuopista 4 ja 20) sekä pienistä tiilenmuruista ja liitupiipun pesästä (kuopasta 19b). Kaikki nämä löytyivät turpeesta tai täytemaasta. Resenttejä löytöjä ei taltioitu liitupiipun pesää lukuunottamatta. Esihistoriallisiksi tulkittavaa keramiikkaa löytyi kuopista 1b ja 2b. Nekin palat tulivat täytehiekasta, joten ne ovat toden-

näköisesti peräisin moottoritien rakennustöiden yhteydessä siirretystä maasta. Kiveyksen yhteydestä (20 a ja b) tuli keramiikkaa ja palanutta luuta. Kuopasta 1b löytyi E -tyypin keihäänkärki täytemaan ja vanhan turpeen rajalta samoin kuin kuopan 3c pronssiriipuksen tai ketjunjakajan katkelma. Turpeen poiston jälkeen koekuopasta 6 löytyi viikate, mutta sen esihistoriallisuutta ei voi aivan varmasti sanoa (kuoppaa ei kaivettu syvemmälle runsaiden juurien takia). Kaikki nämä esinelöydöt voidaan katsoa hajalöydöiksi, paitsi mahdollisen poltto-hautakiveyksen löydöt.

Ainoastaan kuopan 20a ja b kohdalta löydetyt palaneet luut ja saviastianpalaset sekä niiden ympäriltä löydetty harvahko kiveys viittavat kiinteään muinaisjäänökseen. Raision Huhkonkallion alueella suoritettu koekuopitus osoitti, että tielinjauksella ollutta kalmistoa on todennäköisesti vähän jäljellä ja että se jatkuu nykyisen moottoritien koillispuolella ainakin yhden hautauksen verran aivan kalliojyrkänten reunalla. Kiveys näyttäisi rajautuvan hyvin kaapelille alueelle kallionkolohautaukseksi, mutta sen todellinen luonne selvenee vasta, kun koko kiveys tutkitaan. Tutkimuksen mukaan kalmisto ei jatkuisi lainkaan muualle, mutta toisaalta hautauksia saattaisi olla jäljellä, koska koekuopituksessa ei tutkittu nimenomaisesti kallionkoloja.

6. EHDOTUS JATKOTUTKIMUKSIKSI

Huhkonkallion polttokalmiston luonteen valaisemiseksi kuten myös alueen vilkkaan käytön takia olisi paikallaan tutkia kaivauksilla esiintullut kiveys. Tutkimusta olisi laajennettava tutkitusta alueesta kaakkoon päin, sillä tielinjauksessa (1960-luvulla) sieltä oli joitakin löytöjä. Myös koekuopittamalla tutkitun alueen ne maat, missä maata on enemmän kallion reunamilla voitaisiin selvittää onko muita hautauksia jäljellä. Lisäksi metallinpaljastimen avulla saattaisi löytää helpommin hautauksia runsaan kasvillisuuden peittämältä kallioalueelta.

Tarkemman kuvan saamiseksi alueen muista mahdollisista muinaisjäänöksistä voitaisiin koekuopittaa muualla Huhkonkalliolla kuten esimerkiksi korkeimmalla kohdalla ja sen alapuolisilla alueilla. Se voisi valaista onko kalliota käytetty muulloin rautakaudella.

Karttaluettelo

1.	Yleiskartta tutkimusalueesta mk 1:1000	A2
2.	Kaavakartta koekuopista ja pintavaaitus mk 1:200	A3
3.	Kiveys mk 1:20	A3

Negatiiviluettelo TYA neg F

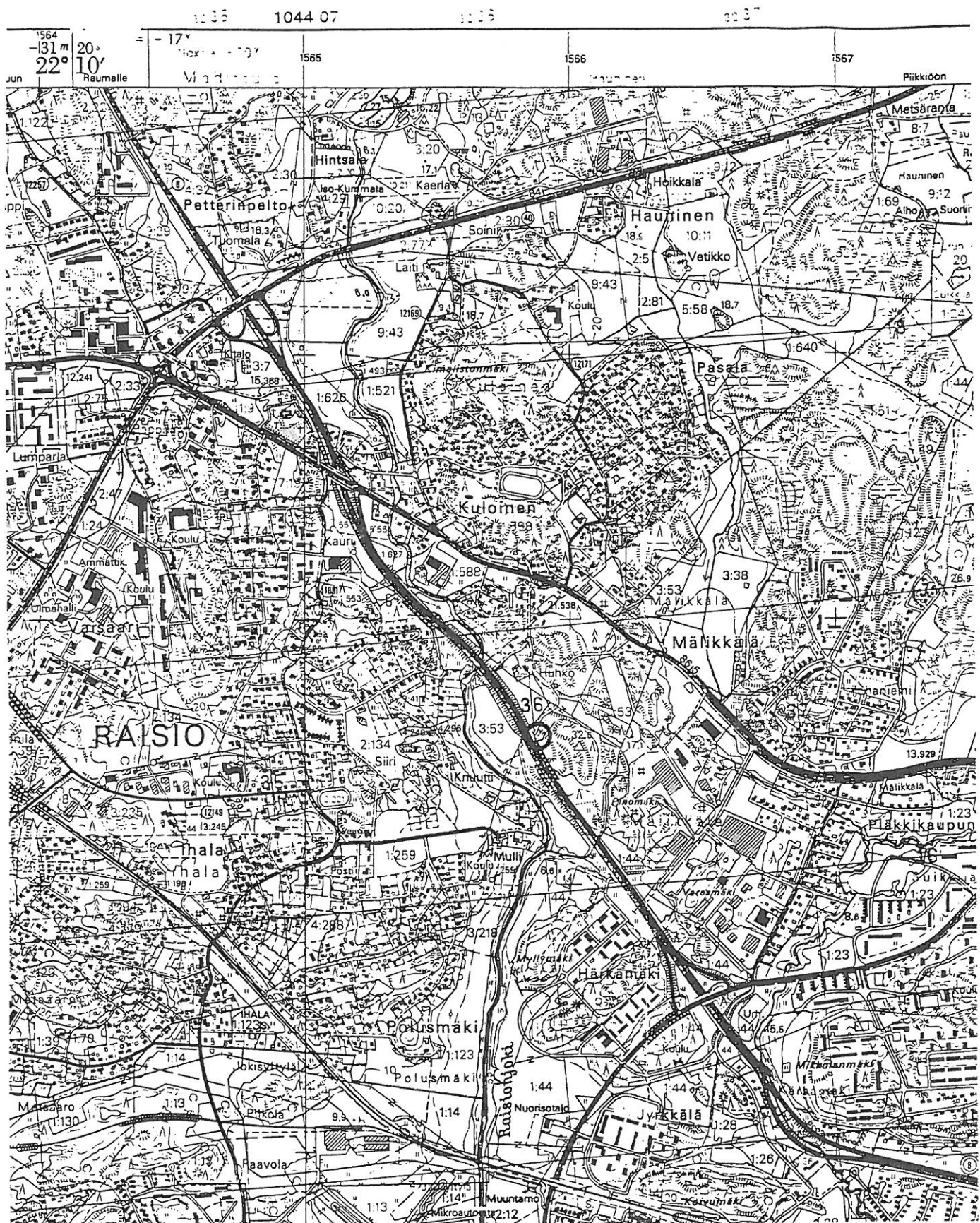
- 21165 Oletettu polttohautakiveys turpeen poiston jälkeen (koekuopat 20 a ja b). Kuvattu etelästä.
- 21166 Oletettu polttohautakiveys turpeen poiston jälkeen (koekuopat 20a ja b). Kuvattu pohjoisesta.
- 21167 Koekuoppa 13 pohjaan kaivettuna. Kuvattu koillisesta.
- 21168 Koekuoppa 2 pohjaan kaivettuna. Profiilissa täytehiekkakerros. Kuvattu kaakosta.
- 21169 Koekuopat 3a ja c, tumma nokimaakerros. Kuvattu lounaasta.
- 21170 Yleiskuva Huhkonkalliosta. Taustalla Huhkon kartano. Kuvattu etelästä.
- 21171 Työkuva. Eva Aula ja Juha Salminen täyttämässä koekuoppaa nro 3. Kuvattu lännestä.

Diapositiiviluettelo TYA D

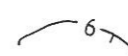

- 266:1 Koekuoppa 2 pohjaan kaivettuna. Profiilissa täytehiekkakerros. Kuvattu kaakosta.
- 266:2 Koekuoppa 2 peitettyinä. Kuvattu kaakosta.
- 266:3 Koekuopat 3 a ja c, tumma nokimaakerros. Kuvattu lounaasta.
- 266:4 Koekuoppa 13 pohjaan kaivettuna. Kuvattu koillisesta.
- 266:5 Oletettu polttohautakiveys turpeen poiston jälkeen (koekuopat 20 a ja b). Kuvattu pohjoisesta.
- 266:6 Yleiskuva Huhkonkalliosta. Taustalla Huhkon kartano. Kuvattu etelästä.
- 266:7 Työkuva. Eva Aula ja Juha Salminen täyttämässä koekuoppaa nro 3. Kuvattu lännestä.

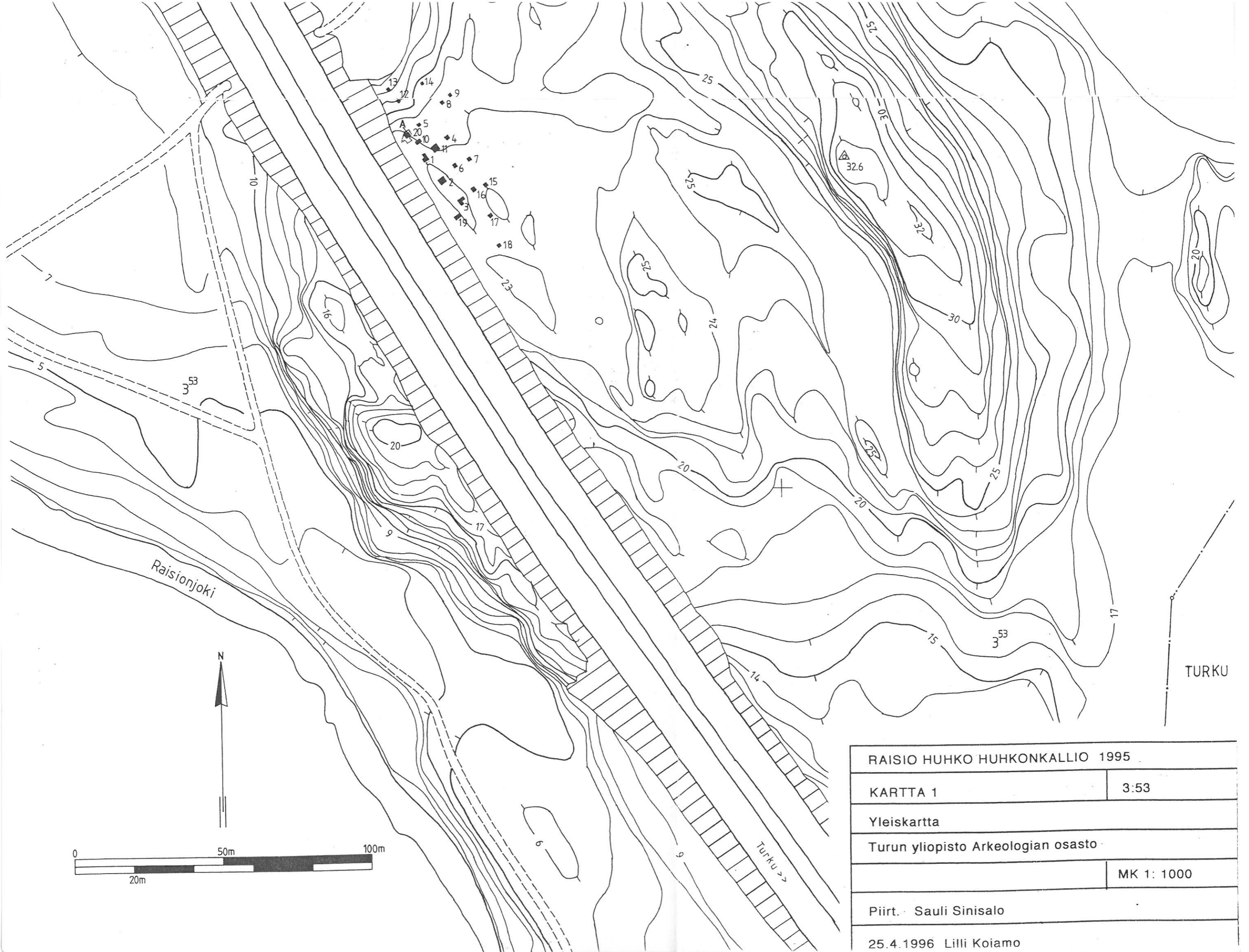
Ote peruskartasta 1043 09 TURKU

Raisio Huhko Huhkonkallio

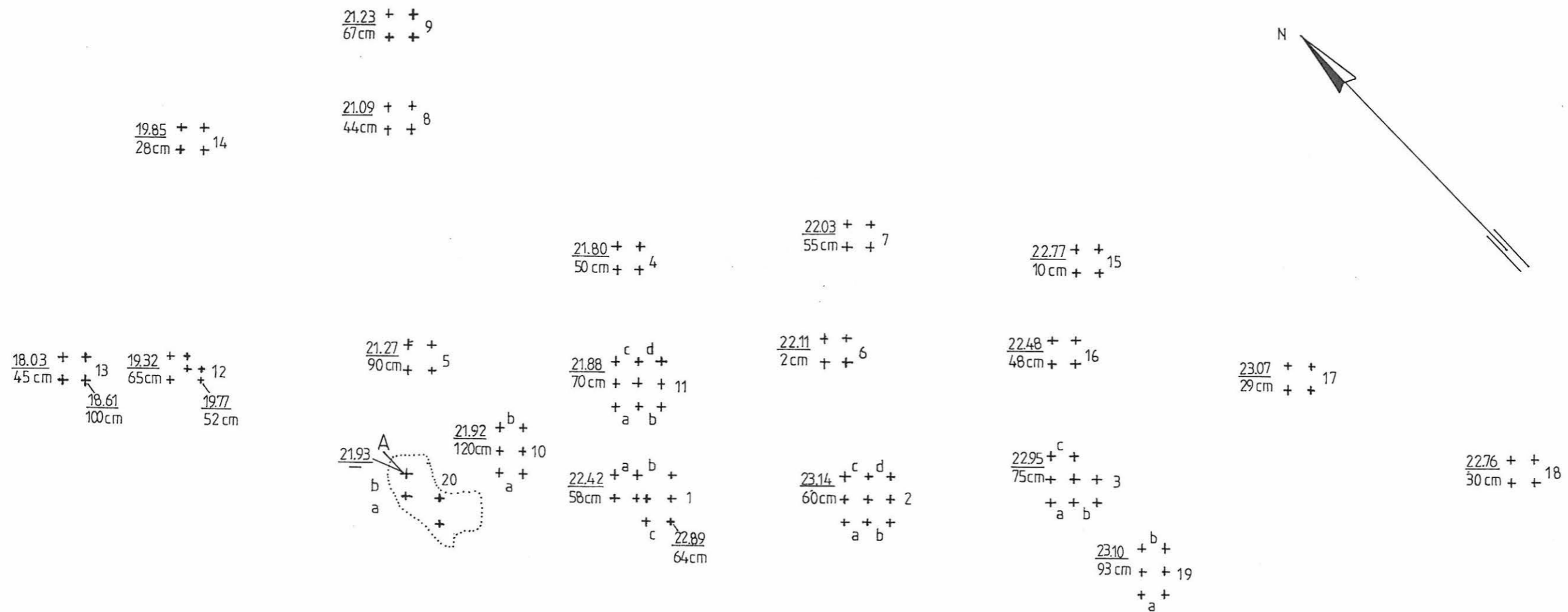

- Tie
- Talo
- Tontin rajamerkki
- Tontin numero
- Korkeuskäyrä
- Korkeuskiintopiste
- Koekuoppa
- Kiveys
- Koekuopan numero
- Kiinnityspiste

RAISIO HUHKO HUHKONKALLIO 1995	
KARTTA 1	3:53
Yleiskartta	
Turun yliopisto Arkeologian osasto	
	MK 1: 1000
Piirt. Sauli Sinisalo	
25.4.1996 Lilli Koiamo	

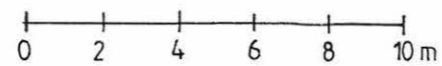

3 Koekuopan numero

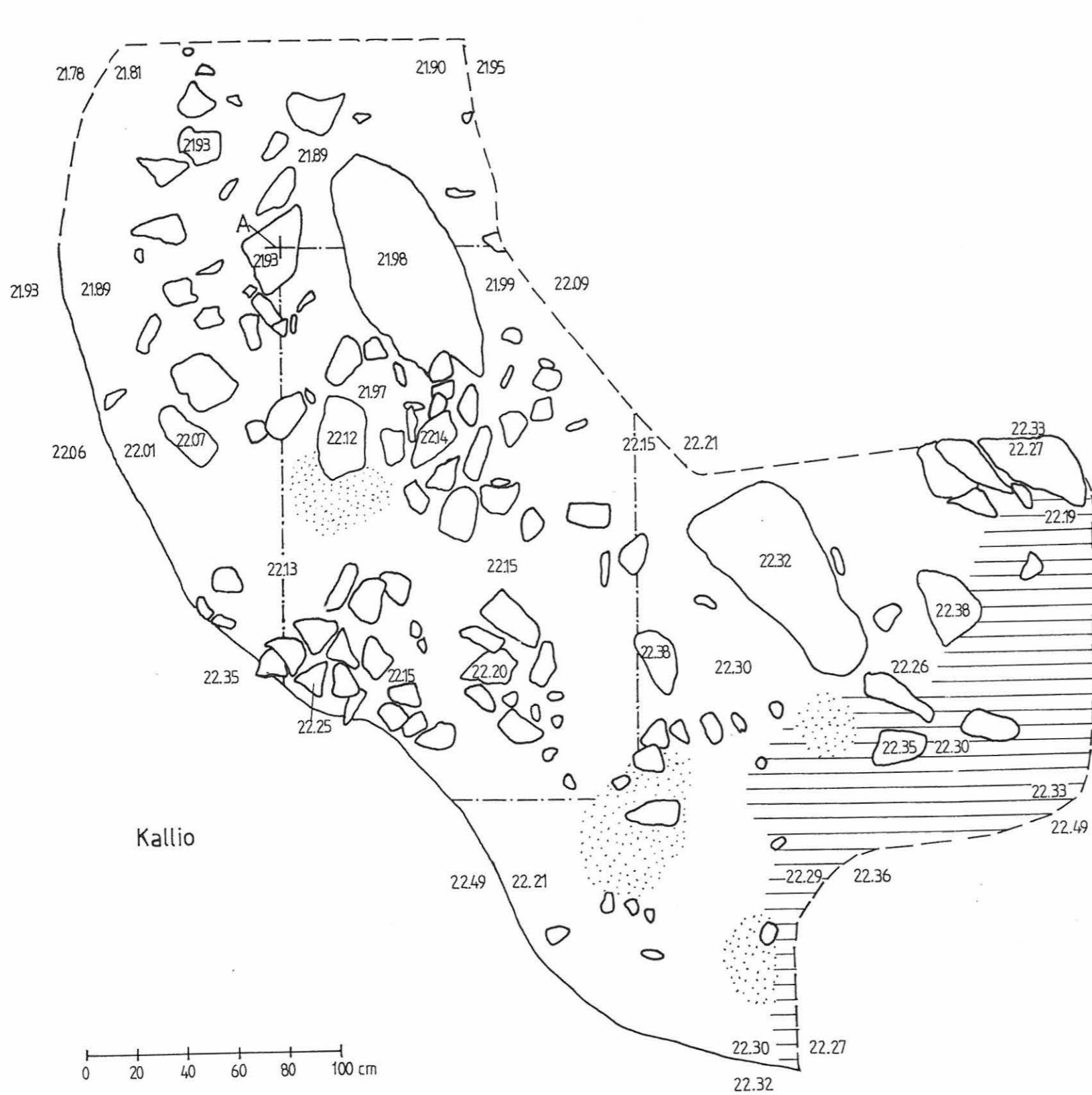
21.92 Pintalukema (m m.p.y.)
120cm Koekuopan syvyys

..... Kiveys

A Kiinnityspiste

RAISIO HUHKO HUHKONKALLIO 1995	
KARTTA 2	3:53
Kaavakartta koekuopista ja pintavaaitus	
Turun yliopisto Arkeologian osasto	
MK 1: 200	
Piirt. Lilli Kojamo	
25.4.1996 Lilli Kojamo	

- Kivi
- Nokea
- Koekuopan raja
- Turpeensekainen harmaanruskea hiekka
- Täytehiekka
- 21.93 Vaaitusluku (m m.p.y.)
- A Kiinnityspiste

RAISIO HUHKO HUHKONKALLIO 1995	
KARTTA 3	3:53
Kiveys	
Turun yliopisto Arkeologian osasto	
	MK 1: 20
Piirt. Lilli Kojamo	
25.4.1996 Lilli Kojamo	